

[Arne Larsen.]

ud på, at der bør nedsættes et hurtigt arbejdende udvalg til undersøgelse af lægevæsenets og sygehusenes forhold. Man må jo tage til efterretning, at det er ministerens indstilling. Men jeg kunne da forestille mig — og vil gerne høre, om ministeren er indforstået hermed — at der dog trods alt er en række områder, som ikke på nuværende tidspunkt er under bearbejdning eller undersøgelse. Kan vi så enes om, at vi nedsætter et udvalg til at undersøge visse af disse problemer, som er rejst i vort forslag? Så var vi trods alt kommet et godt stykke hen ad vejen.

Jeg vil også rette en varm tak til fru Lis Møller for hendes tale her. Jeg kan 100 pct. tilslutte mig den. Jeg synes, der i den blev rejst så vigtige problemer, og at de blev behandlet på en så udmærket og dybtgående måde, at jeg ikke kan se, det er muligt at slippe uden om en hel række af de problemer, der her er blevet rejst.

Jeg vil også takke mit partis ordfører, hr. Poul Dam, for den positive tilslutning, han har givet forslaget, og så vil jeg gerne rent personligt sige, at i forbindelse med dette forslag har jeg et par problemer, som jeg synes bør med ind i overvejelserne. Det er hele spørgsmålet om arbejdsmedicinen, spørgsmålet om erhvervssygdomme, spørgsmålet om udbygning af bedriftslægeordningen, som efter min opfattelse er ganske utilfredsstillende. Her i Danmark anerkender vi f. eks. ikke nær det antal erhvervssygdomme, som man gør i de andre skandinaviske lande. Hvorfor bliver der ikke foretaget en tilbundsående undersøgelse af den slags problemer, som vi møder hver dag ude på landets arbejdspladser? Vi har et institut for arbejdsmedicin; det bliver sultet med ganske få medarbejdere, ganske få midler til sin videnskabelige virksomhed. Det kan man simpelt hen ikke være bekendt. Det er problemer, som bør tages med ind i overvejelserne, når vi snakker om lægevæsenets organisation i dette land.

Endelig er der det sidste spørgsmål, spørgsmålet om naturhelbrederne og naturpræparaterne. Ja, dér kender man den gåengse og almindelige indstilling især fra sundhedsstyrelsens side: at det er kvaksalvere og svindlere, som ikke har forstand på nogen som helst ting; det er jo et meget

snæversynet standpunkt. Jeg mener, at man fra ministerens side bør støtte bestræbelserne for på videnskabeligt grundlag at få undersøgt hele dette område. Så kan man bagefter komme og karakterisere folk som det, de måtte være, men jeg tror bestemt, at man i mange tilfælde tager fuldstændig fejl. Jeg tror, det er et krav, som har megen bund i befolkningen, at man får hele dette problem meget grundigt og videnskabeligt undersøgt.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg tror i og for sig ikke, det tjener noget formål i en debat som denne bare at klandre og sige, at sundhedsstyrelsen ikke har noget som helst begreb om det, det drejer sig om, men det har vi her i salen. Jeg tror, det, der tjener et formål, er sagligt at rejse nogle problemer og så lade være med at komme med en række beskyldninger.

Jeg vil gerne sige til hr. Arne Larsen, at jeg har ikke sagt, at forslaget var overflødig. Jeg sagde, at på en række punkter er der taget ting op og er der sat ting i gang, og jeg har yderligere understreget, at jeg gerne med udvalget vil drøfte, om der på områder skal nedsættes et udvalg til at behandle problemerne; dermed har jeg altså ikke på nogen måde afvist, men tværtimod peget på, at der er sket noget siden 1971.

Til fru Lis Møller vil jeg gerne sige, at når det drejer sig om lægers uddannelse, har jeg ikke noget svar på Amdtsrådsforeningens forhandlinger; derom har jeg ikke indtil dato fået oplysning, men skal gerne give oplysninger i udvalget.

I øvrigt er lægers uddannelse selvfølgelig underlagt undervisningsministeriet; det, som fru Lis Møller var inde på, var rotationsstillingerne: at man skal have 24 måneders uddannelse i forskellige specialer på sygehusene, og det er også et problem at skaffe dem plads på sygehusene. Dér erkender jeg, at det er ikke vor pligt at beskæftige læger, men der er jo lægemangel, og det, det drejer sig om her, er 30-35 mill. kr., som vi altså må regne med skal ofres på de offentlige budgetter for at sikre, at disse læger kommer ind i rotationsstillinger.

Fru Lis Møller var inde på medicinmisbrug og spørgsmålet om statistik. I det omfang, jeg er i stand til at stille statistik til rådighed, skal jeg gøre det; jeg ved ikke, i